Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

EL MUNDO
CATALUNYA

PAÍS: España
PÁGINAS: 5
TARIFA: 600 €
ÁREA: 103 CM² - 10%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 8860
E.G.M.: 38000
SECCIÓN: OPINION

4 Abril, 2016

Una 'revolució dels somriures' con el ceño más que fruncido

UNO DE los mantras más repetidos por el independentismo de los últimos años es que el suyo es un movimiento alegre y pacífico. Incluso han acuñado un lema: la *revolució dels somriures*, la revolución de las sonrisas. Pero en la última semana han trascendido varias iniciativas que ponen en duda esa campechanía y ese respeto por el adversario ideológico. La primera es el manifiesto del Grup Koiné, suscrito por filólogos y lingüistas (y también por dirigentes políticos de entidad, como Irene Rigau o Josep Lluís Carod-Rovira), que retrocede el camino que habían recorrido últimamente Convergència y, sobre todo, ERC en cuanto a prometer respeto para el castellano en una eventual Cataluña independiente.

Pero si ese texto llega a llamar «colonos involuntarios» a los inmigrantes del resto de España que vinieron a Cataluña el siglo pasado en busca de un futuro mejor, el libro *Perles catalanes*, de la editorial Viena, aplica esa etiqueta a la gran mayoría de ciudadanos no independentistas. Para aparecer en la lista negra no hay que admitir un saqueo en el Palau de la Música (Fèlix Millet) o haber escondido al fisco millones en el extranjero (Jordi Pujol): el camino correcto es la discrepancia ideológica. Alejarse del pensamiento dominante hoy en día entre las élites catalanas, a pesar de los apologetas de la *revolució dels somriures*, sigue garantizando, más que sonrisas, burlas e insultos.

EL PAÍS
EDICIÓN CATALUÑA

PAÍS: España
PÁGINAS: 28
TARIFA: 1430 €
ÁREA: 180 CM² - 16%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 25725
E.G.M.: 118000
SECCIÓN: CULTURA

4 Abril, 2016

Majestuosa Mutter

ANNE-SOPHIE MUTTER, VIOLÍN Y DIRECCIÓN.
The Mutter Virtuosi. Obras de Previn, Bach y Vivaldi. Palau de la Música, Barcelona, 1 de abril

JAVIER PÉREZ SENZ

La música encierra muchos misterios. Hay obras muy largas que, bien interpretadas, se hacen cortas, y otras que pueden resultar tediosas aunque apenas duren un cuarto de hora. El *Noneto para dos cuartetos de cuerda y contrabajo* de Andre Previn podría encajar en esa segunda categoría aunque tenga como defensora en los auditorios a una diva del violín como Anne-Sophie Mutter. Desde su estreno en Edimburgo, en 2015, la famosa violinista alemana lleva de gira esta ecléctica pieza con la que abrió el viernes el concierto, magnífico, que ofreció en el Palau como solista y directora de The Mutter Virtuosi.

El *Noneto,* que juega con el diálogo entre dos cuartetos moderado por un contrabajo, no es la más inspirada de las obras que ilustran la relación entre Previn y Mutter —casados en 2002 y divorciados en 2006—; tiene buenos momentos, en los que emerge el elegante melodismo y el jazzístico sentido del ritmo del célebre compositor, pianista y director de orquesta, pero se percibe más oficio en la elaboración de la partitura que inspiración, en especial en su artificioso primer movimiento.

Tras el estreno español de esta obra, Mutter compartió protagonismo en una curiosa versión del *Concierto para dos violines en re menor, BWV 1043* de J. S. Bach, que tocó acompañada en cada movimiento, en tareas solistas, por jóvenes valores que integran The Mutter Virtuosi, conjunto formado por becarios de la Fundación Anne-Sophie Mutter. Hicieron un Bach de bella sonoridad, con solvencia técnica y la tensión añadida al compartir escenario con una gran estrella del violín.

Bach estuvo bien, pero fue en la segunda parte cuando la temperatura artística del concierto se disparó gracias a una versión de *Las cuatro estaciones* tan deslumbrante como extraña en estos tiempos. Pocas veces se puede escuchar la obra de Vivaldi con un sonido tan majestuoso, en una concepción de la música barroca tan personal, fuera de modas y dictados filológicos.

El poderoso carisma de Mutter minimizó los reparos filológicos a una interpretación algo caprichosa, pero brillante, con efectos mágicos, sofisticada y de desbordante expresividad. El hechizo de Mutter se mantuvo en la propina, una bellísima interpretación de la serena *Aria* de la *Suite núm. 3* de Bach.

LA VANGUARDIA.cat

PAÍS: España
PÁGINAS: 37
TARIFA: 3874 €
ÁREA: 147 CM² - 13%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 141874
E.G.M.: 657000
SECCIÓN: CULTURA

4 Abril, 2016

Art

TERESA SESÉ

UN PALAU PER A PLENSA. Jaume Plensa és un dels creadors d'art públic més reconeguts al món. Les seves obres, des de les més a les menys monumentals, tenen l'estranya virtut d'integrar-se en el paisatge urbà i en la vida de les ciutats que les acullen, com bé saben els habitants de Chicago, Venècia, Tòquio, Rio de Janeiro o Nova York, on de forma temporal o amb caràcter permanent, conviuen. Gràcies al programa d'exposicions del Palau de la Música, Barcelona disposarà fins a finals d'estiu d'una de les seves escultures a l'aire lliure, *Carmela*, que s'ubicarà a la confluència amb Sant Pere més Alt, com a part de l'exposició que, ja a l'interior, tindrà tres peces més: *Sanna's dream* i *Rui Rui's dream* (sala Lluís Millet) i *Silent music III* (foyer del Palau de la Música).

PALAU DE LA MÚSICA. 7/04

PIONERA DE LA CÀMERA. Va madurar com a reportera esportiva en una època en què ser dona i fotògrafa jugaven en contra seu; va donar a conèixer al món les tràgiques inundacions del Vallès del 1962, es va colar a l'hotel on es van allotjar els Beatles a Barcelona, va cobrir rodatges de Hollywood i va ser fotògrafa oficial de Raphael, entre d'altres. Joana Biarnés (Terrassa, 1935), la primer dona fotoperiodista a Espanya. Una llegenda viva l'extraordinària peripècia de la qual recrea el documental *Joana Biarnés. Una entre tots*, d'Òscar Moreno i Jordi Rovira. Al llarg de tot el mes d'abril es podrà veure a setanta sales i espais que participen en el cicle El Documental del Mes.

PREESTRENA: ARIBAU MULTICINES.7/04. 20 H

LA VANGUARDIA .cat

PAÍS: España
PÁGINAS: 37
TARIFA: 3874 €
ÁREA: 147 CM² - 13%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 141874
E.G.M.: 657000
SECCIÓN: CULTURA

4 Abril, 2016

Clàssica

MARICEL CHAVARRÍA

MARK PADMORE, SEGONA OPORTUNITAT. Va ser un evangelista impressionant a la *Passió segons sant Mateu* que va dirigir sir John Eliot Gardiner fa uns dies al Palau. Però aquella aparició amb el Monteverdi Choir i els English Baroque Soloists fou inesperada. "Vaig tenir una cancel·lació a Salzburg i li vaig dir a Gardiner que quedava lliure per la gira amb la *Passió*", comentava el tenor anglès, prenent unes copes després del concert del 15 de març. Avui torna a la mateixa sala amb el pianista Paul Lewis i el projecte de llarg recorregut que el vincula al Palau: els tres grans cicles de lieder de Schubert. Després de *La bella molinera* de l'any passat presenta *El cant del cigne*, recull de les últimes cançons que va escriure Schubert.
PALAU DE LA MÚSICA. AVUI 20.30 H. 35 €

BACH PER VIKTÓRIA MUL·LOVA. Les peces per a violí sol de Bach permeten mostrar el domini de l'instrument, no en va el mateix mestre va ser un gran intèrpret a les cordes. La violinista russa Viktória Mul·lova ha dedicat gran part del seu repertori a Bach, amb enregistraments de la integral de partites i sonates que van tenir crítiques notables. Ibercamera la duu demà amb la *Sonata núm. 1* i les partites 2 i 3.
CICLE IBERCAMERA. PALAU DE LA MÚSICA. DIMARTS 20.30 HORES. DE 21 A 72 EUROS.

SOKOLOV, FIGURA DE CULTE. Artista enigmàtic i visionari, el veterà pianista rus Grigori Sokolov torna al Palau, aquest cop amb Schumann i Chopin. Ve amb gairebé tot venut i –notícia!– amb disc sota el braç, el primer en dues dècades, que recull el recital al Festival de Salzburg del 2008.
PALAU MÚSICA. DIJOUS 20.30 H. DE 20 A 50 €

Diari de Girona
DOMINICAL

PAÍS: España
PÁGINAS: 15
TARIFA: 1058 €
ÁREA: 336 CM² - 30%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 6029
E.G.M.: 38000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

Gironins del Segle XIX

Gabriel Garcia Anglada

TEXT **XAVIER CARMANIU MAINADÉ***

De sobte es va fer el silenci. Tan sols un instant. Llavors, els aplaudiments van inundar la sala i a aquells homes sorruts, de rostres colrats i mans estelloses, se'ls van il·luminar els ulls d'una felicitat i alegria que no havien experimentat mai. L'emoció de la música.

Gabriel Garcia Anglada va néixer el 1876 a Girona on, de molt jove, va ingressar al seminari, per acabar sortint-ne ja ordenat sacerdot. Quan tenia vint-i-cinc anys estava destinat a Cassà de la Selva i va decidir fundar l'Orfeó Catalunya, una entitat pensada per donar una distracció constructiva als obrers del món del suro, que aleshores era el sector econòmic més important de la localitat.

La iniciativa va tenir un bona acollida i això va permetre que mossèn Garcia Anglada posés en marxa un cor format per una vuitantena de cantaires, que des del 1901 es van dedicar a fer concerts arreu de les comarques gironines, des d'Olot fins a Lloret de Mar, passant per Llagostera, Palafrugell i Sant Feliu de Guíxols.

Mica en mica, l'Orfeó Catalunya va anar guanyant prestigi i això va permetre que la formació col·laborés amb alguns grans noms del panorama musical d'aleshores com ara l'il·lustre compositor Juli Garreta. Al mateix temps també van poder actuar en espais emblemàtics com ara el Teatre Municipal de Girona, el santuari de la Mare de Déu de Lourdes i el monestir de Montserrat.

Tot i això, el moment de màxim esplendor de l'Orfeó Catalunya es va produir el 1912, quan el grup de cantaires va participar al III Congrés de Música Sacra que s'organitzà al Palau de la Música Catalana per iniciativa del bisbat de Barcelona. En aquella trobada, que se celebrà durant el novembre per fer-la coincidir amb la diada de Santa Cecília, la patrona de la música, el conjunt de Cassà de la Selva va encarregar-se d'il·lustrar musicalment algunes de les conferències que donaren experts en la matèria.

Amb el pas del temps, però, l'entitat va anar perdent pistonada i finalment es va dissoldre el 1921. Aleshores, el sacerdot gironí va continuar exercint el magisteri musical des de la parròquia de Cassà, on feia d'organista. Ara bé, tot i les moltes vicissituds viscudes des de llavors, Cassà de la Selva no ha oblidat l'entitat i encara conserva la senyera de l'Orfeó Catalunya.

Pel que fa a Gabriel Garcia Anglada, va morir el 1936, quan tenia seixanta-un anys. Fou enterrat a la seva vila d'adopció, Cassà de la Selva, que li va dedicar un carrer per honorar la seva memòria.

* Historiador i periodista

Dominical

PAÍS: España
PÁGINAS: 18-24
TARIFA: 333382 €
ÁREA: 3827 CM² - 675%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 312965
E.G.M.: 455000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

MANEL

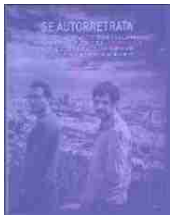
'Temptacions de Collserola' es una de sus nuevas piezas. En la sierra de Collserola posan, de izquierda a derecha, Guillem Gisbert, Martí Maymó, Arnau Vallvé y Roger Padilla.

Dominical

PAÍS: España
PÁGINAS: 18-24
TARIFA: 333382 €
ÁREA: 3827 CM² - 675%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 312965
E.G.M.: 455000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

SE AUTORRETRATA

EL CANTANTE DE LA BANDA, QUE ES PERIODISTA, RELATA CÓMO HAN DADO FORMA A SU CUARTO DISCO, **'JO COMPETEIXO'**, A PARTIR DE LOS CORREOS QUE SE INTERCAMBIARON. LOS ENTRESIJOS DEL GRUPO QUEDAN AL DESCUBIERTO

TEXTO GUILLEM GISBERT
FOTO FERRAN SENDRA
ILUSTRACIÓN ROGER PADILLA

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Dominical

PAÍS: España
PÁGINAS: 18-24
TARIFA: 333382 €
ÁREA: 3827 CM² - 675%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 312965
E.G.M.: 455000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

ME LLAMARON AVISANDO de que, para darle algo de alegría a la promoción del nuevo disco, **DOMINICAL** proponía que el cantante entrevistara al resto del grupo. Nos visualicé sentados alrededor de una mesa. Yo colocaba el teléfono en el centro y comprobaba que, efectivamente, estaba grabando. No haría caso a las bromas, a los "¿nos vas a preguntar por qué nos llamamos Manel?" y los "¿empezáis por la letra o por la música?" con que esos cabroncetes me iban a martirizar. Preguntaría con inteligencia, desde mi punto vista privilegiado...

Me rendí rápido, lo confieso. Entrevistar a mis compañeros de trabajo me pareció imposible. Pero el disco que publicamos se titula *Jo competeixo* y, en mi derrota, se me ocurrió que tenía acceso a unas declaraciones.

Repasaría los correos electrónicos que nos hemos enviado desde el último concierto. En Gmail había enterrada una manera posible de contar la historia de la composición de nuestro cuarto disco. Roger Padilla, Arnau Vallvé y Martí Maymó hablarían conmigo con la naturalidad con la que jamás hablaron ante un medio de comunicación.

Los últimos conciertos de la gira de *Atletes, baixin de l'escenari* se remontaban a septiembre del 2014, así que empecé a repasar correos desde ese octubre. Debajo de 1.650 *mails* esperaba Arnau, que el día 3 ya trabajaba en una canción nueva, *L'espectre de Maria Antonieta*: "He jugado con la intro, la he vaciado y he añadido una voz grave que está todo el rato en mí y un falsete flojito que no sé si es necesario". Padilla responde: "Es bonito"; Maymó coincide: "¡Sí, es guay!". Respuestas cortas, si ustedes quieren, pero muy efectivas.

Nuestra correspondencia está repleta de ellas y creo que reflejan algo que hemos aprendido juntos: si alguien se curra algo, se merece una palmadita en la espalda.

Por otro lado, es importante no enamorarte de tu idea, confiar en los otros y contentarte, a veces, con haber estimulado su imaginación. En este caso, el arreglo de Arnau cuajó –está en el disco–, pero seguimos trabajando.

El 30 de octubre, Martí mandaba su versión: "Ayer jugué un rato con *Maria Antonieta*. Me desmotivé rápido, pero lo envío por →

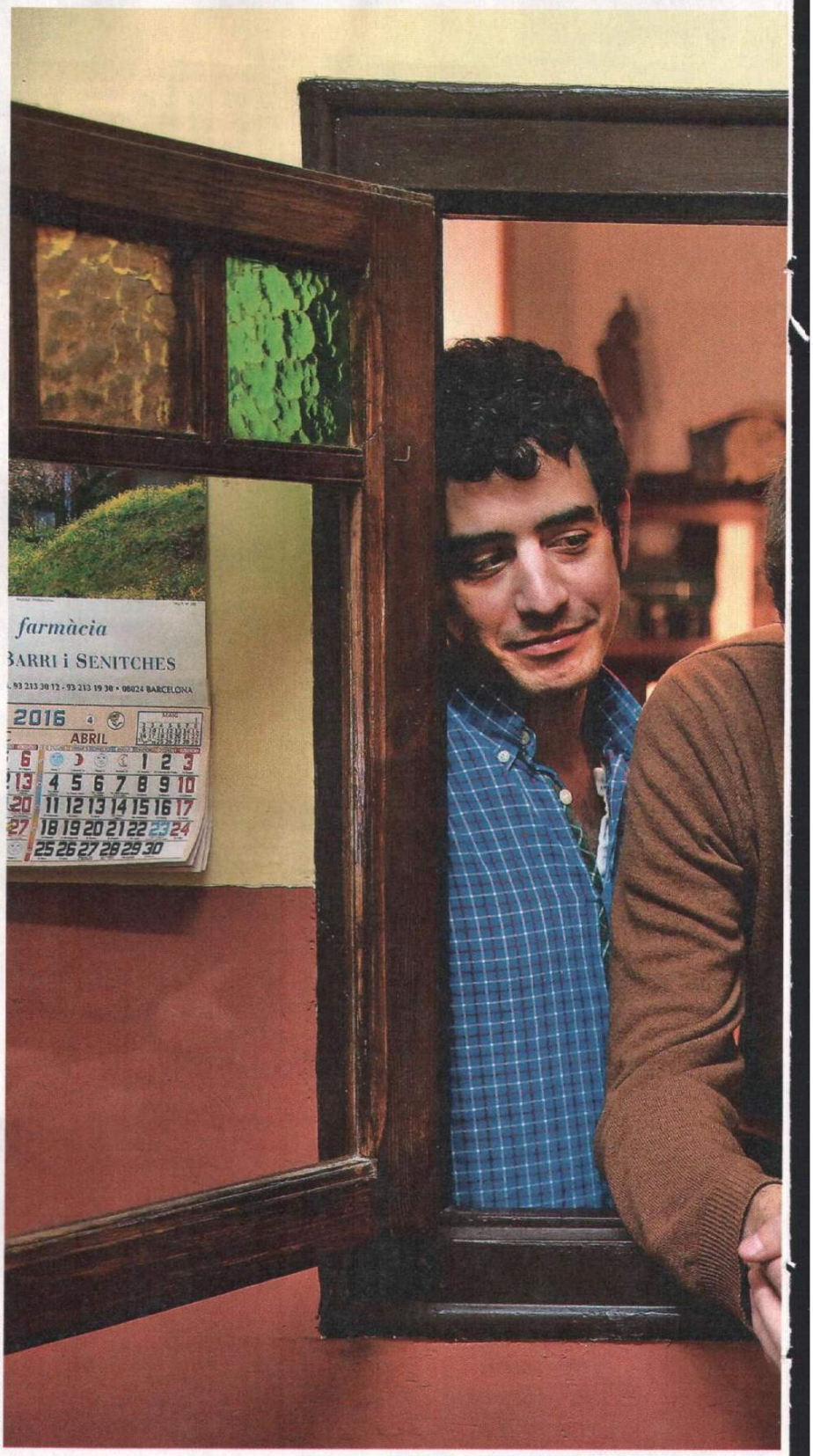

FOTO XAVIER GONZÁLEZ

Dominical

PAÍS: España
PÁGINAS: 18-24
TARIFA: 333382 €
ÁREA: 3827 CM² - 675%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 312965
E.G.M.: 455000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

En el bar Manolo, cerca del local de ensayo, en el barrio de Gràcia de Barcelona, se asoman a la ventana, de izquierda a derecha, Roger Padilla, Guillem Gisbert, Arnau Vallvé y Martí Maymó.

Dominical

PAÍS: España
PÁGINAS: 18-24
TARIFA: 333382 €
ÁREA: 3827 CM² - 675%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 312965
E.G.M.: 455000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

→ si os sugiere algo. No os asustéis con el estéreo del *delay*". El 14 de noviembre le tocaba a Padilla: "Lo he dejado dormir y tampoco me flipa, pero quizá activa algo en el cerebro de alguien. Partí de *Atmosphere*, de Joy Division, aunque el tempo es distinto".

LA PRECOCIDAD DE *L'espectre de Maria Antonieta* es un caso aislado. En general, al acabar la gira no hay material para pensar en arreglos. Son meses de vernos poco, de tomar una cerveza discutiendo ideas para canciones, y a mí me toca ir componiendo.

Reconozco que a veces esta situación es tensa. No encontrarán un compositor de grupo que durante estas temporadas no se cabree secretamente con sus compañeros, como si alguien le obligara a escribir sus cancioncitas. Martí manda un archivo el 22 de diciembre, consciente del momento, ayudándome: "Hice esto hace tiempo con la estética del último de Herman Dune. Quizás encaja en algún sitio".

Pero el día 31 yo estoy en el local de ensayo de mala leche: "No se puede trabajar del frío que hace, ¿alguien me acompaña a buscar una estufa?". Arnau se apuntaría, pero está cocinando "unos entrantes". Yo sigo, "tengo las putas manos congeladas", y Padilla manda el último correo de la velada: "Tenía a papá y a mamá comiendo en casa y también cocino esta noche. Guillem, me encantan tus mensajes enfadado con frío".

Cuando llego al 5 de enero me doy cuenta de que puedo ser insoportable: "Arnau, tengo la bombona de butano en el local. ¿Puedes pasar esta tarde y la instalamos? A mí solo me da cosa...". Arnau responde que vendrá, y menciona una canción nueva: "Me gusta el arreglo de los títulos de crédito de la serie *Boss*. Creo que tienen algo en común con *Les cosines*. Me gusta cómo arranca y la línea de bajo".

La primera mitad del 2015 se planteaba como época de dulce recogimiento y composición, pero en abril nuestros amigos de Port Bo celebraban 50 años de habaneras en el Palau de la Música y nos habían invitado a la fiesta. El día de Reyes, Martí propuso la canción que acabamos tocando en su concierto: "He encontrado la partitura de *La barca xica*. A cuatro voces, bajo y acordeón". En correos sucesivos van apareciendo más canciones: el 7 de enero, Padilla pide que alguien cuelgue en Dropbox *Temptacions de Collserola*, y el 23 envía lo que ha hecho. "Mezcla horrorosa –advierte–, pero hay ideas"; el día 30, Padilla otra vez, comparte, a saber por qué, un artículo de la revista *Vice* sobre la moda de las botas picudas en la ciudad mexicana de Matehuala. Arnau responde: "¿Adoptamos esta estética cuando salga el cuarto disco? ¡Liga bastante con *La serotonina*!".

A mediados de febrero tuvimos unas goteras exageradas en el local. Al anochecer, a la hora de las duchas antes de las cenas, una cañería se rompió en algún sitio y empezaron a caer litros de agua enjabonada a pocos metros de los instrumentos.

El día 20, Martí andaba de negociaciones con el propietario, y mandó un correo adjuntando fotos de techos y paredes con la pintura agrietada y cubos rebosantes de agua. Quizás ahuyentados por las reformas, paramos un poco las máquinas, no hay demasiada actividad en Gmail hasta la primavera. El 14 de abril, Martí manda más fotos, esta vez del concierto de Port Bo, y adjunta un *link* hacia *¿De qué hablas, habanera?*, que Marina Rossell había cantado ese mismo día en el Palau de la Música. En este Youtube la interpreta con Carlos Cano. Es una maravilla.

UN TEMA EN EL HORIZONTE ocupa parte importante de la correspondencia desde este momento: el productor del disco. No pensábamos en nadie en concreto, pero queríamos salir de nuestro entorno y, buscásemos donde buscásemos, habría que presentarse. A principios de mayo del 2015 encuentro un borrador de correo vergonzoso, que no voy a compartir con ustedes, explicando en inglés quiénes somos Manel. Para parecer más profesionales, el correo lo mandaría Gerardo Sanz, nuestro mánager, así que →

"Roger Padilla, Arnau Vallvé y Martí Maymó hablan conmigo con la naturalidad con la que jamás hablarían ante un medio de comunicación"

A la derecha, el dibujo de cómo ve el guitarrista-ilustrador, Roger Padilla, al cantante-entrevistador: pasando frío y sentado sobre una bombona, tal y como Guillem relata en el texto

"Me doy cuenta de que puedo ser insoportable. 'Arnau, tengo la bombona de butano en el local. ¿Puedes pasar y la instalamos?"

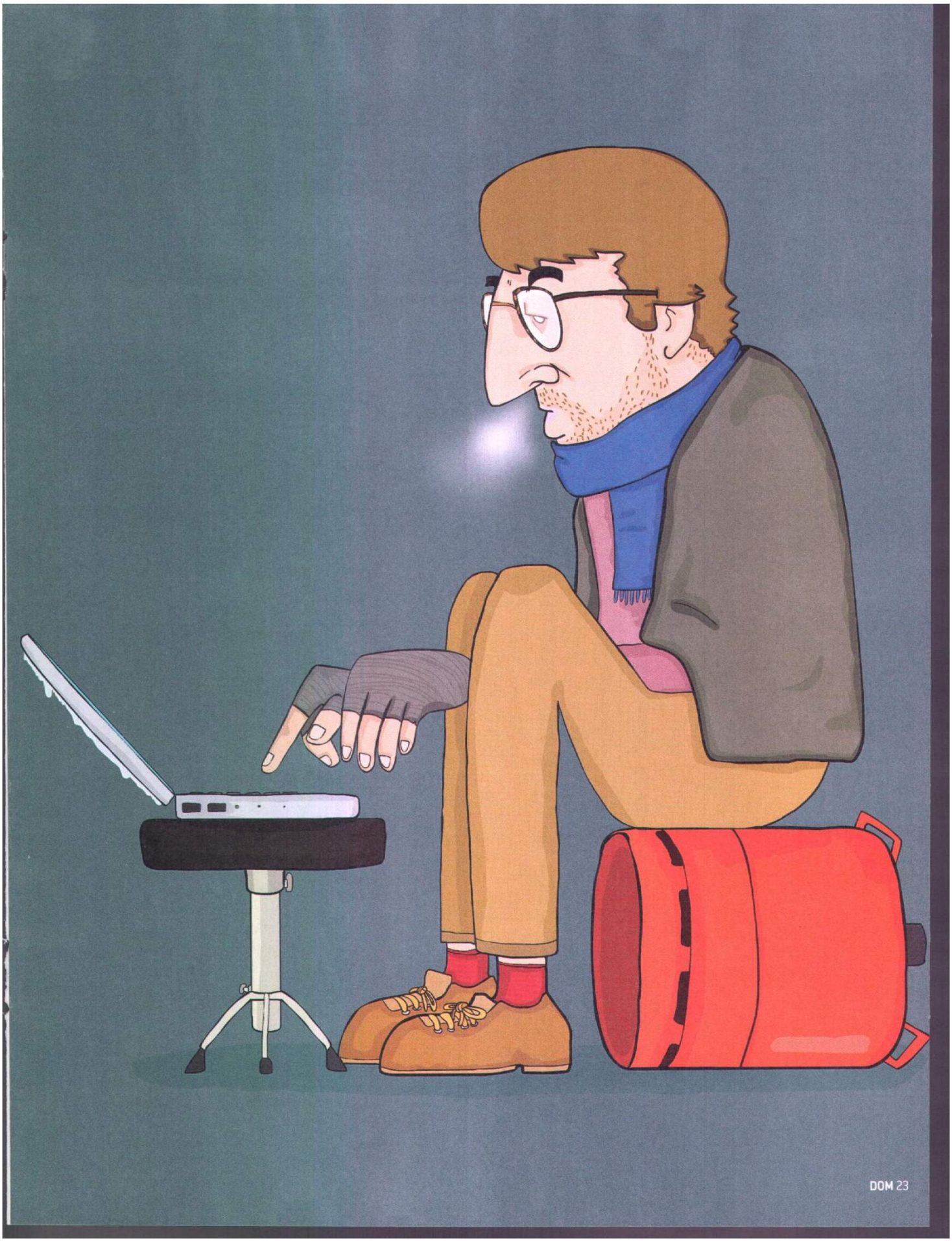
ILUSTRACIÓN ROGER PADILLA

Dominical

PAÍS: España
PÁGINAS: 18-24
TARIFA: 333382 €
ÁREA: 3827 CM² - 675%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 312965
E.G.M.: 455000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

Dominical

PAÍS: España
PÁGINAS: 18-24
TARIFA: 333382 €
ÁREA: 3827 CM² - 675%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 312965
E.G.M.: 455000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

→ lo redactamos en tercera persona.

Me hace especial gracia una frase en la que le decimos al hipotético productor lo mucho que nos gusta su trabajo: *"They've been listening to your stuff and they are really excited with the idea of working with you"* ["Han estado escuchando lo que haces y están muy excitados con la idea de trabajar contigo"]. Por Dios... No recibieron esta frase 10 personas, lo juro, pero más de dos, en fin, sí.

Mientras tanto, seguíamos trabajando: el 4 de junio hubo debate sobre el puente de *M'hi vaig llançar*. A Padilla quizá le "entraría mejor más adelante, habiendo plantado más las reglas, tanto melódicas como de letra"; Vallvé "quizás añadiría unos compases de espera para separar las partes"; Martí coincide con Padilla, "aunque el ABAB seguido de una C es lo que pasa en todas las canciones, y quizá se me hace raro por clásico".

EL 13 DE JUNIO COMPARTÍ *BBVA* por primera vez, disculpándome: "La emoción se desmadra, falta mirar dinámicas, entender el clímax, retocar melodías, subir las rimas...". Padilla planteó si necesitaba más espacio en algunas escenas, "¿o está hecho adrede para picar más el montaje?" y la semana siguiente envió una maqueta de *Avança, vianant*: "Martí se curró una base en la línea Mac DeMarco, he añadido guitarras y creo que nos gusta bastante. Martí también proponía empezar con una parte instrumental". A Arnau algo no le cuadra: "El sonido tan brillante se me hace raro, siempre la imaginé más oscura. ¿Quizá la batería y el sintetizador de bajo me suenan demasiado a pop comercial?".

Y, como nos ocurre a menudo, el *single* apareció al final. Tenemos un sistema de composición en colaboración con Roger que nos ha dado muchos resultados: él trabaja en bases musicales y yo busco melodías y letras que puedan encajar encima. A veces sale bien, y a veces no, pero merece la pena intentarlo. Así salieron canciones como *Al mar!* y *Teresa Rampell*.

En septiembre era momento de poner toda la carne en el asador, así que el día 4 hicimos el primer intento. Roger envió un mp3: "Tiene algo de himno popular. La

MÁS POP Y CON BASES ELECTRÓNICAS

Por primera vez, Manel se pone en manos de un productor ajeno, el norteamericano Jake Aron (colaborador de artistas como Grizzly Bear, Jamie Lidell, tUnE-yArDs y Chairlift). El resultado es estimulante: la esencia de la banda y las estructuras habituales de sus canciones, aderezadas con una sonoridad más pop y con acertadas bases electrónicas. El primer grupo en catalán que logró ser número uno en ventas en España publicará su cuarto álbum el próximo viernes 8. La gira empezará con conciertos concebidos a modo de preestrenos el 13 de mayo en Banyoles; el día 15, en Tàrrega; el 20, en Valls, y el 27, en Inca. La presentación oficial la reservan para el Primavera Sound de Barcelona (el 4 de junio), y luego será un no parar: Nos Primavera Sound, de Porto; Madcool, de Madrid; Festival de les Arts, de Valencia; Vida, de Vilanova i la Geltrú; Canet Rock; Cap Roig, de Calella de Palafrugell; Porta Ferrada, de Sant Feliu de Guíxols; Festival de Cambrils; Arenal Sound, de Burriana; Fòrum Romà, de Empúries, y Arts d'Estiu, de Pineda de Mar.

NÚRIA MARTORELL

podrían cantar patriotas de la guerra de independencia americana desfilando cansados y embarrados. Todavía no he encontrado una idea digna de letra". Y tampoco la encontré yo. Fue un intento fallido. Sin embargo, el día 14 Roger adjuntó un archivo llamado *Conga bum*. Dos semanas después, envié algo cantado encima de esa base llamado *Maquinisme*, la primera versión de *Sabotatge*.

ENCONTRAMOS PRODUCTOR el día 2 de octubre: Jake Aron envía un correo que nos ilusiona para trabajar con él en Nueva York. Acaba de escuchar la maqueta y comenta hacia dónde le gustaría llevarla. En algunas cosas no le haríamos caso.

Insiste, por ejemplo, en recortar algunas canciones, que le parecen largas. Y otras nos desconcertaron, como cuando dice que *La serotonina* es "súper Manu Chao", pero transmite estar muy animado y en sintonía con lo que intentamos hacer. Tanto debió de convencernos que, a la semana siguiente, Arnau ya está preocupado con los preparativos del viaje: "Quizá deberíamos empezar a tener claro los bultos a facturar. Tengo un dilema: ¿platos sí y caja no? ¿Parches y baquetas los compro allí?".

Y ya estaba todo listo, aunque hay canciones a las que damos vueltas hasta el final y, cuando ya hemos perdido el criterio, encontramos –o nos parece encontrar– en las primeras versiones algo que merecía la pena. En el último disco pasó con *Ja era fort*; en este, con *Jo competeixo*. El 5 de noviembre, faltando 10 días para entrar en el estudio, seguíamos dudando. Roger envió un correo con el asunto: "Quizás iba por aquí el rollete", adjuntando una grabación primitiva de la canción. Yo respondo excitado: "Hostia, ¡es la primera versión! ¡Buena!". Ni Arnau ni Maymó respondieron, conscientes de la fragilidad de esa emoción, supongo, o pensando que, afortunadamente, esta vez Jake nos esperaba al otro lado del Atlántico.

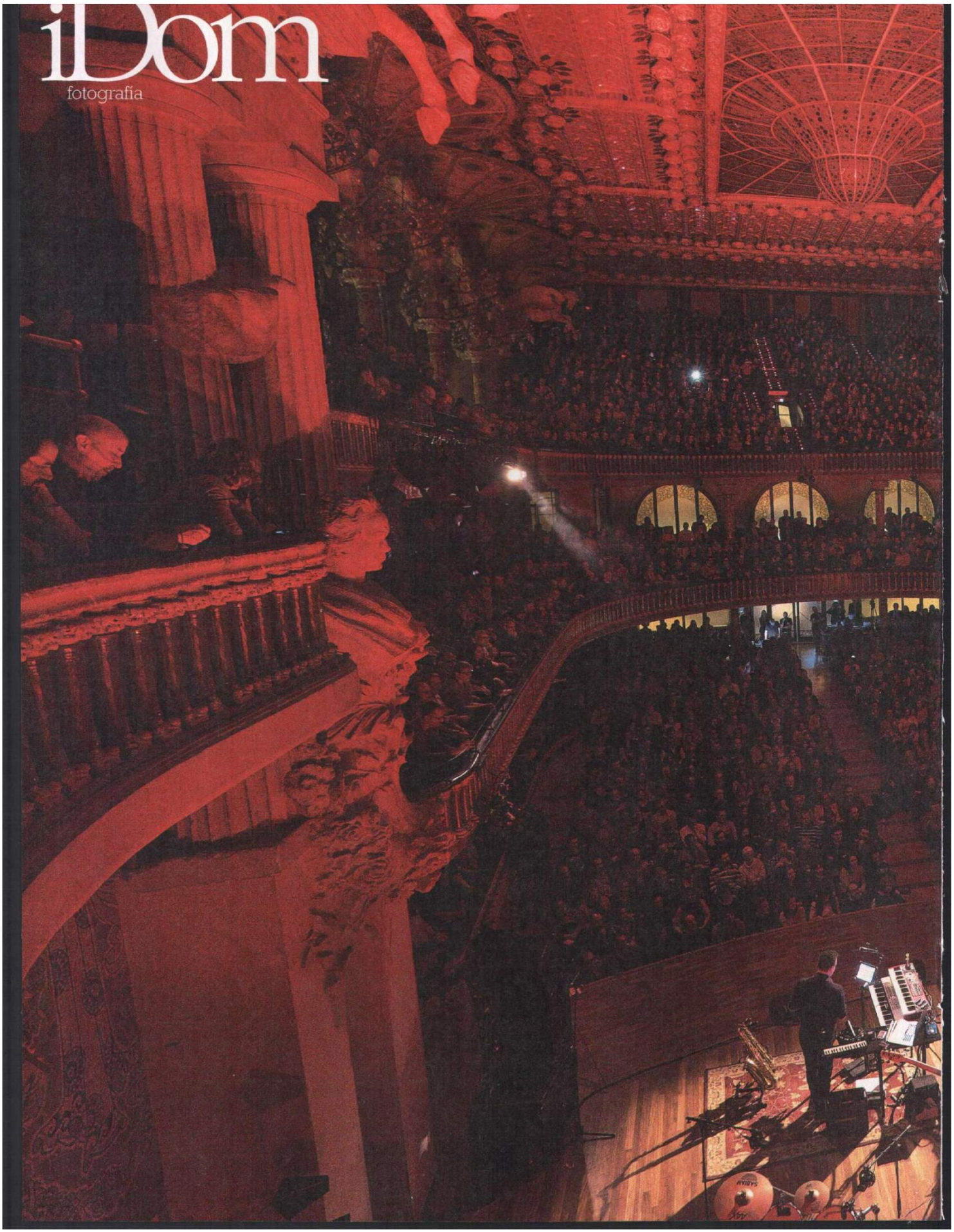
Subimos al avión un lunes, a las 12.10 horas. El día anterior, 15 de noviembre, en un mensaje que hoy ya ha quedado enterrado debajo de 550 *mails*, Martí enviaba los billetes.

Dominical

PAÍS: España
PÁGINAS: 14
TARIFA: 49390 €
ÁREA: 567 CM² - 100%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 312965
E.G.M.: 455000
SECCIÓN: DOMINICAL

3 Abril, 2016

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

el Periódico

PAÍS: España
PÁGINAS: 70
TARIFA: 5620 €
ÁREA: 202 CM² - 19%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 89794
E.G.M.: 513000
SECCIÓN: CULTURA

3 Abril, 2016

idees

ALBERT
Espinosa

Batudes emocionals

Article 478. L'altre dia un amic em va explicar que s'havia perdut una persona del seu poble. La dona, que tenia Alzheimer, rondava els 89 anys i feia un dia que havia desaparegut. És per això que, espontàniament, molta gent de la localitat va decidir quedar aquella nit i fer batudes pels voltants per aconseguir trobar-la.

Tots tenien al cap localitzar-la com més aviat millor perquè no passés una segona nit a la intempèrie. Es van dividir en patrulles de quatre o cinc persones i a cada una li va tocar rastrejar una zona. I el més curiós va ser que... Val més que us ho expliqui després del millor de la meva setmana.

Tercer lloc. *99 casas*. Aconsegueix explicar de manera emocional el que ha significat aquesta crisi econòmica. Avarícia i dolor són part del binomi d'aquesta joia cinematogràfica.

Segon lloc. *Man seeking woman*. La primera temporada ha sigut extraordinària. És una de les millors *sitcoms* que s'emeten en l'actualitat perquè mitjançant la seva irrealitat aconsegueix que sentis veritat absoluta.

> **És curiós** que una persona es perdi i que molta gent es trobi buscant-la

Primera posició. **Khatia Buniatixvili** (Palau de la Música). Cada vegada que la veig tocar el piano em fascina perquè sents que part de la seva passió resideix per sempre dintre teu. Una meravella per als sentits.

I tornant a les batudes. Cada patrulla va estar gairebé tota la nit buscant-la. El grup en què anava el meu amic el componien quatre persones de diferents edats que mai s'havien vist, però al final de la nit es coneixien i havien aconseguit una increïble connexió emocional que em va dir que era difícil d'explicar. I és que s'havien explicat part de la seva vida i havien reviscut situacions emocionals semblants que els havien unit.

La dona va aparèixer en perfecte estat el matí següent. Diuen fins i tot que tenia un somriure a la cara. Crec que sabia la quantitat de connexions que havia aconseguit amb la seva desaparició. És curiós que una persona es perdi i molta gent es trobi buscant-la. Potser hauríem de fer les nostres pròpies recerques emocionals una vegada al mes. ¡Bon diumenge!

el Periódico

PAÍS: España
PÁGINAS: 70
TARIFA: 5915 €
ÁREA: 212 CM² - 20%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 89794
E.G.M.: 513000
SECCIÓN: CULTURA

3 Abril, 2016

Vivaldi de luxe amb Mutter

CRÒNICA La violinista alemanya i els seus alumnes van enlluernar el Palau

CÉSAR LÓPEZ-ROSELL
BARCELONA

El xut d'energia afegida que els components de The Mutter Virtuosi injecten en l'esperit sempre inquiet i renovador d'Anne-Sophie Mutter (Rheinfelden, Baden, 1963) va propiciar divendres a la nit un dels concerts més estimulants de Palau 100. La diva del violí va exercir de fada padrina dels brillants joves becats i exalumnes de la seva fundació en una cita més de la seva gira internacional destinada a introduir-los en la vida professional. Amb ella al centre de l'escena, lluint un vestit de to fúcsia que realçava la seva atractiva figura i propiciava les vistoses coreografies amb la resta dels músics drets, van arribar les aclamades actuacions del programa encapçalat per *Les quatre estacions* d'Antonio Vivaldi.

La imparable evolució d'aquesta artista, a la qual Herbert von Karajan va fer debutar als 13 anys amb la Filharmònica de Berlín, permet que cada nova actuació sigui sempre diferent de l'anterior, tant si incideix en el repertori clàssic com si s'endinsa en el contemporani. La violinista segueix sent la musa de compositors contemporanis que han escrit exclusivament obres per a ella, entre altres el seu exmarit, André Previn. El director i autor continua creant peces a la seva mida o a les dels seus *virtuosi* com és el cas de *Nonet*. Aquesta suggerent obra, estrenada el 2015, va propiciar un hipnòtic intercanvi sonor entre dos quartets i una excelsa Mutter. El cèlebre *Concert per a dos violins* de Johann Sebastian Bach va ampliar encara més aquesta òptica de diàleg entre la diva i els seus músics. La interpretació de l'obra va permetre exhibir la fluida associació entre solistes i orquestra de corda.

DELIRI A LA SALA // Però on es va veure una Mutter més extravertida i menys professoral va ser en la fresca, dinàmica i vibrant recreació de *Les quatre estacions*. El ben articulat i lluminós viatge per les captivadores melodies d'aquesta descriptiva música d'incessant ritme sobre escenes de la naturalesa i la vida quotidiana va provocar el deliri de la sala contagiada pel nervi i virtuosisme de les interpretacions tant de Mutter, dirigint des del violí, com dels solistes, que van tenir l'oportunitat de mostrar el seu alt nivell. Dos bisos van coronar la vetllada.

la Mañana DIARI DE PONENT
www.lamanyana.es

PAÍS: España
PÁGINAS: 34
TARIFA: 705 €
ÁREA: 294 CM² - 28%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 2229
E.G.M.:
SECCIÓN: OCIO

3 Abril, 2016

La Julià Carbonell recibe a la primavera con violines y bandas sonoras del cine

Lleida
REDACCIÓN

La Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida presentará esta tarde el programa *Cordes de primavera*, para poner música a la nueva estación, en el Auditori Enric Granados de Lleida a las 19.00 horas. Bajo la dirección de Algons Reverté, la temporada musical interpretará una cuidada selección de obras de autores como Respighi, Elgar, Morricone, Herrmann o Williams.

En esta ocasión, el violín será un elemento protagonista de este concierto con aires primaverales. El reconocido violinista Joan Espina será el solista encargado de poner el sonido a las míticas bandas sonoras cinematográficas que se interpretarán en el Auditori, piezas de clásicos del cine como *Psicosis, La lista de Schindler* o *El violinista en el tejado*, entre otros. Espina, nacido en Mollerussa, ha sido concertino de numerosas orquestas, actuando de solista en salas como el Palau de la Música Catalana, el Auditori de Barcelona, el Auditori Enric Granados o el Auditorio Nacional de Madrid. La actuación musical de bienvenida de la primera recorrerá obras del neobarroquismo de Respighi y del romanticismo de Elgar. El concierto también se adentrará en las visiones cinematográficas para cuerda que Joan Espina sugerirá desde el violín.

Este mismo concierto se podrá volver a escuchar el 17 de abril en la Illa Diagonal de Barcelona.

FOTO: OSJC / La Orquestra Julià Carbonell presenta 'Cordes de primavera'

ABC
Barcelona

PAÍS: España
PÁGINAS: 50
TARIFA: 815 €
ÁREA: 200 CM² - 22%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 3179
E.G.M.: 5000
SECCIÓN: CULTURA

2 Abril, 2016

Ciclo de música clásica

Barenboim, padrino de honor de la nueva temporada BCN Clàssics

P. M.-H. BARCELONA

Nace un nuevo ciclo de música clásica en la ciudad, con sede en el Palau de la Música Catalana. Heredero de los conciertos que se ofrecieron en la Sala Oval del MNAC durante algunos veranos, la temporada BCN Clàssics nace con vocación de continuidad. Sus organizadores, los empresarios y programadores Alfonso Aijón –ya recuperado de sus problemas económicos por sus ciclos musicales en Madrid– y Llorenç Caballero –promotor, agente artístico y alma de la Orquestra de Cadaqués–, lo presentaron en rueda de prensa llenos de optimismo, sobre todo al tratarse de un programa cargado de grandes nombres internacionales, con el del gran Daniel Barenboim a la cabeza, quien ofrecerá un recital de piano con obras de Schubert y Debussy en noviembre.

Antes, el 19 de octubre, levantará el telón del curso 16/17 el legendario maestro Neville Marriner, quien se pondrá al mando de la Orquestra de Cadaqués para revisar obras de Sor, Mendelssohn y Beethoven, con el violinista Augustin Hadelich como solista invitado. Será el primero de un total de siete citas que darán vida a una propuesta que pretende ser «un ciclo de conciertos ecléctico que combina géneros diferentes con orquestas, grupos de cámara y solistas de primer nivel», según apuntan fuentes de la organización, las cuales no ocultan que «la gran pasión» de los programadores es «el repertorio orquestal», aquí presente con «grandes obras, como la "Quinta" de Mahler o tres sinfonías de Beethoven».

BCN Clàssics propone seis veladas de abono más un concierto extraordinario a cargo de los Niños Cantores de Viena (2 de octubre). A Marriner le seguirá el recital de Barenboim, para continuar más tarde con el violinista Daniel Hope y una vez más el conjunto de Cadaqués (10 de febrero de 2017); la Orquesta Juvenil Gustav Mahler con Daniel Harding a la batuta y el barítono Christian Gerhaher para ofrecer «Les nuits d'été» de Berlioz (26 de marzo); la popular cantata «Carmina burana» a cargo de la Simfònica y del Cor liceístas, con Josep Pons en el podio (27 de abril); para concluir, el 18 de mayo, con el regreso del maestro Gianandrea Noseda al mando conjunto de la Orquestra de Cadaqués y de la Sinfónica de Castilla y León para revisar a Beethoven y Mahler.

ara

PAÍS: España
PÁGINAS: 39
TARIFA: 2269 €
ÁREA: 428 CM² - 51%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 12978
E.G.M.: 120000
SECCIÓN: CULTURA

2 Abril, 2016

Daniel Barenboim tornarà a Barcelona, aquest cop com a intèrpret de peces de Schubert i Debussy. BCN CLÀSSICS

Ibermúsica organitza un nou cicle a Barcelona, BCN Clàssics

La primera edició inclou sis concerts des de l'octubre fins al maig

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

Ibermúsica organitza concerts de música clàssica a Madrid fa gairebé 50 anys i aquest any enfortirà els seus vincles amb Barcelona. Des de l'octubre i fins al maig de l'any vinent, el Palau de la Música acollirà els sis concerts que formen la programació de la primera edició del cicle BCN Clàssics. Els protagonistes seran, entre d'altres, l'Orquestra de Cadaqués i la del Liceu, Daniel Barenboim, la música de Beethoven, *Carmina Burana* i els Nens Cantaires de Viena, que oferiran un concert extraordinari fora de l'abonament. "No hem vingut abans perquè Barcelona està molt ben assortida, ens hem hagut d'adaptar als buits de l'agenda del Palau", va explicar ahir el fundador d'Ibermúsica, Alfonso Aijón, abans de subratllar que "Barcelona és una ciutat molt atractiva per a les orquestres i els artistes".

El director de l'Orquestra de Cadaqués, Llorenç Caballero, afirma que el cicle neix de manera "estable, encara que modesta", que té un esperit "eclèctic" i que vol arribar a un públic "extens". També diu que el BCN Clàssics és un cicle "de futur" i que en pròximes edicions vol créixer en nombre de concerts –el cicle madrileny en té 24– i espais. El pressupost de la primera edició del cicle és de 425.000 euros. Aquest cicle també serà important perquè serà l'aparador de l'Orquestra de Cadaqués a Barcelona.

Internacional

Hi actuaran Daniel Barenboim i els directors Neville Marriner i Daniel Harding

Per aconseguir nous públics, Ibermúsica treballarà colze a colze amb la promotora de música pop i jazz The Project. "Busquem un públic que pugui comprar una entrada de Sergio Dalma, de Daniel Barenboim i d'un concert de jazz. És el gran repte que tenim", diu Joan Anton Cararach, membre de la promotora, coordinador de BCN Clàssics i director artístic del Festival de Jazz de Barcelona. És cert que *Carmina Burana* i Beethoven són molt coneguts, però els organitzadors del BCN Clàssic no posen l'accent en la popularitat, sinó en "la qualitat de les actuacions".

La programació arrencarà amb els Nens Cantaires de Viena (2 d'octubre) i continuarà amb Sir Neville Marriner, que dirigirà l'Orquestra de Cadaqués en un concert amb peces de Sor, Mendelssohn i Beethoven (19 d'octubre). El tercer concert anirà a càrrec de Daniel Barenboim, que interpretarà al piano obres de Schubert i Debussy (24 de novembre). L'Orquestra de Cadaqués interpretarà peces de Sor, Bruch i Beethoven a les ordres de Jaime Martín (10 de febrer). La Gustav Mahler Jugendorchester, dirigida per Daniel Harding, tocarà Schönberg, Berlioz i Schumann (26 de març). Per últim, el Cor i l'Orquestra del Liceu, amb Josep Pons a la batuta, oferiran *Carmina Burana* el 27 d'abril. La cloenda anirà a càrrec del director Gianandrea Noseda, l'Orquestra de Cadaqués i la de Castella i Lleó, amb peces de Beethoven i Mahler (18 de maig).

EL MUNDO CATALUNYA

PAÍS: España
PÁGINAS: 53
TARIFA: 780 €
ÁREA: 134 CM² - 13%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 8860
E.G.M.: 38000
SECCIÓN: CULTURA

2 Abril, 2016

MÚSICA CICLOS

IBERMÚSICA TRAE SUS CONCIERTOS A BARCELONA

La prestigiosa temporada madrileña tendrá un ciclo estable en el Palau de la Música

A. M. D. BARCELONA

Después de 46 años de conciertos en el Auditorio Nacional de Madrid, Ibermúsica, la prestigiosa temporada de música clásica fundada por el promotor Alfonso Aijón, desembarca en Barcelona. Lo hace, eso sí, con prudencia, con pocos conciertos y unos cuantos socios que ayudarán a consolidar un proyecto que llega con voluntad de quedarse: la Orquestra de Cadaqués, columna vertebral de la nueva oferta musical; la editorial Tritó y la promotora de jazz y pop Project, que aportará su experiencia en *marketing* musical.

La nueva temporada, bautizada como BCN Clàssics, competirá con las ya consolidadas Ibercàmera y Palau 100 con una oferta inicial de seis conciertos que tienen en Daniel Barenboim su nombre más mediático. BCNClàssics se estrenará el 2 de octubre con un primer concierto, fuera de abono, de los Niños Cantores de Viena. La audición tendrá como escenario el Palau de la Música Catalana, sala que acogerá todas las propuestas del ciclo, que arrancará oficialmente el día 18 con la Orquestra de Cadaqués, dirigida por Sir Neville Marriner.

Posteriormente, la formación ofrecerá otras dos actuaciones: en febrero de 2017, dirigida por su titular, Jaime Martín y en mayo, con Gianandrea Noseda, en un concierto que contará con la presencia de la Sinfónica de Castilla y León. Antes de eso, en noviembre, Daniel Barenboim ofrecerá un recital con obras de Schubert y Debussy; en marzo actuará la Gustav Mahler Jugendororchester, dirigida por Daniel Harding y en abril, el coro y la orquesta del Gran Teatre del Liceu, bajo la batuta de Josep Pons, interpretarán el popular *Carmina Burana*, de Orff.

«Queremos ofrecer un ciclo ecléctico y atractivo, con una oferta de calidad y que también ofrezca a la Orquestra de Cadaqués un espacio estable para poder mostrar sus proyectos en Barcelona», señaló Llorenç Caballero, codirector, junto con Alfonso Aijón, del nuevo proyecto, que cuenta con un presupuesto inicial de 425.000 euros. El precio de los abonos oscila entre los 139 y los 426 euros y las entradas fluctúan entre los 18 y los 85 euros.

el Periódico

PAÍS: España
PÁGINAS: 46
TARIFA: 10039 €
ÁREA: 553 CM² - 52%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 89305
E.G.M.: 513000
SECCIÓN: TURISMO

2 Abril, 2016

INICIATIVA MUSICAL

Neix un nou cicle de clàssica a Barcelona

▸L'Orquestra de Cadaqués i Ibermúsica impulsen BcnClàssics

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Dos objectius complementaris –que l'Orquestra de Cadaqués tingui un aparador permanent que li doni visibilitat a Barcelona i que la històrica promotora musical madrilenya Ibermúsica pugui programar directament a la capital catalana– han coincidit per crear un nou cicle de música clàssica. L'octubre del 2016, BcnClàssics obrirà la seva primera temporada, que inclourà sis concerts al Palau de la Música Catalana més un altre fora d'abonament dels Nens Cantors de Viena.

Després que el promotor musical Alfonso Aijón hagi ressorgit de la tercera bancarrota de la seva llarga vida professional (fa un any va anunciar el possible final del principal cicle de música clàssica de Madrid després de 45 anys de treball, desenllaç evitat després de la incorporació precisament del director artístic de l'Orquestra de Cadaqués, Llorenç Caballero, com a director adjunt i soci majoritari), Ibermúsica posa un peu a Barcelona, on ja en tenia un des de feia dècades, aportant part de la programació dels cicles locals i amb experiències frustrades com els tres anys d'Ibermúsica a la Sala Oval del MNAC.

La programació de BcnClàssics comença amb modèstia, acomodant-se a les poques dates lliures que quedaven al Palau la temporada 2016-2017, però amb la perspectiva de créixer en el futur si s'aconsegueix atraure un públic nou, propòsit que s'ha encomanat a l'equip de The Project. El ganxo, en aquest cas, és combinar obres per a un públic ampli, sense assumir precisament riscos en aquest sentit, i amb interpretacions de primer nivell.

EL PROGRAMA // El cicle s'iniciarà el diumenge 2 d'octubre amb un concert extraordinari dels Nens Cantors de Viena, amb obres de Mozart, Haydn, Strauss i Schumann. Una cita que, confien els programadors, sol atraure un públic més divers que els abonats habituals. En el primer dels tres concerts de l'Orquestra de Cadaqués serà sir Neville Marriner qui la dirigeixi, amb peces de Sort, Mendelssohn i Beethoven (omnipresent en aquesta temporada). El seguiran un recital de piano de Daniel Barenboim (el 24 de novembre), el violinista Daniel Hope amb l'orquestra de referència del cicle (10 de febrer), la Gustav Mahler Jugendorchester (al març), una *Carmina Burana* amb Josep Pons i el Cor i Orquestra del Liceu (a l'abril) i, un altre cop amb l'Orquestra de Cadaqués, un duel entre les cinquenes de Beethoven i Mahler dirigit per Gianandrea Noseda (18 de maig). ≡

ARXIU / FERRAN SENDRA

▸▸ El director d'orquestra Daniel Barenboim, l'any passat al Palau.

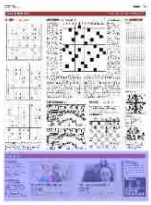
La primera temporada al Palau inclou set concerts, amb figures com Barenboim i Marriner

EL PUNT AVUI+

PAÍS: España
PÁGINAS: 41
TARIFA: 2216 €
ÁREA: 289 CM² - 27%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 23625
E.G.M.: 131000
SECCIÓN: APUNTS

2 Abril, 2016

L'agenda

BARCELONA
16.00 PROJECCIÓ
'Sci-fi'. Nova sessió del Mecal, el Festival Internacional de Curtmetratges i Animació de Barcelona, a l'Institut Francès (c/ Moià, 8).

BARCELONA
18.00 CONCERT
'Passió segons sant Mateu'. L'Orquestra Simfònica del Vallès i altres cors del territori ofereixen, al Palau de la Música, l'obra magna de J.S. Bach.

El pop rock dels Temible

BARCELONA
17.00 CINEMA
Els cinemes Aribau ofereixen una sessió de *Frozen* en versió *sing-along*, amb animació i karaoke.

Toni Catany a la Pedrera

BARCELONA
EXPOSICIÓ
Fins al 17 de juliol a la Pedrera s'exposa *Toni Catany. D'anar i tornar*, de l'autor mallorquí.

BARCELONA
19.00 LLIBRE
'Generació Tomàtic?' A Casa del Llibre es presenta el llibre que celebra els 25 anys del Club Super3.

EL PUNT AVUI+

PAÍS: España
PÁGINAS: 34
TARIFA: 2599 €
ÁREA: 407 CM² - 38%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 23625
E.G.M.: 131000
SECCIÓN: CULTURA

2 Abril, 2016

Un cicle d'Ibermúsica i l'Orquestra de Cadaqués hi durà Marriner, Barenboim i els Nens Cantaires de Viena

Més clàssica al Palau

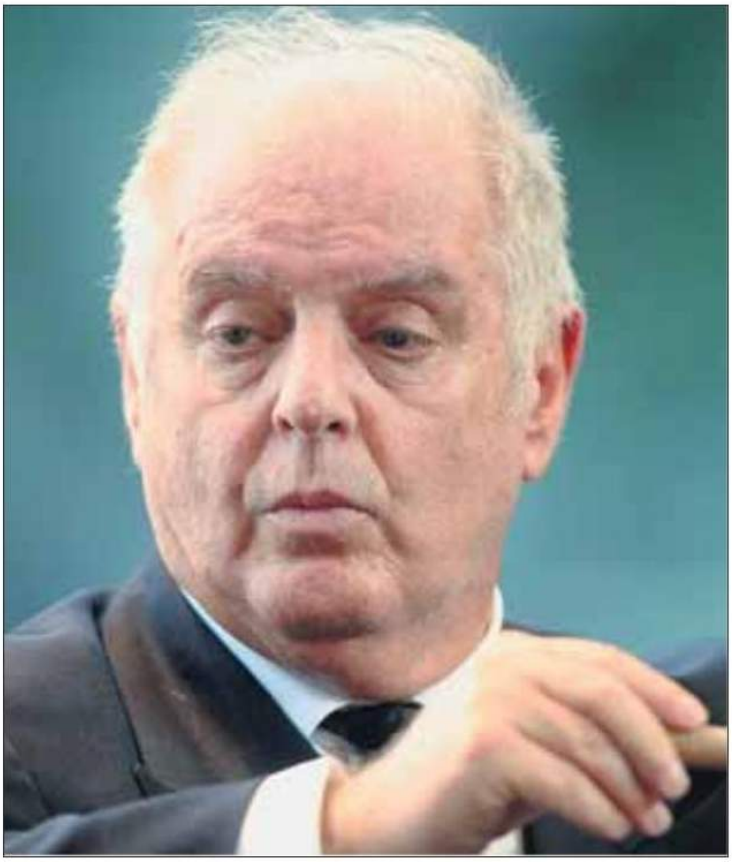
Guillem Vidal
BARCELONA

Una aliança a diverses bandes (la històrica promotora madrilenya Ibermúsica, l'Orquestra de Cadaqués, i les empreses catalanes Tritó i The Project) donarà com a fruit, entre el pròxim mes d'octubre i el maig del 2017, el cicle BCN Clàssics. "Buscarem públic nou sense renunciar al públic de *sempre*", manifestava ahir qui, fa gairebé mig segle, va fundar Ibermúsica, Alfonso Aijón, referent europeu en la programació de la música clàssica i amic íntim de figures com ara Daniel Barenboim, Zubin Mehta i Simon Rattle. "Barcelona és molt atractiva per a les orquestres, i, a algunes amb les quals treballem, quan els dèiem que les duríem a Madrid o Pamplona però no a Barcelona, quedaven decebudes."

El cicle es nodreix de set propostes: els Nens Cantaires de Viena (2 d'octubre, en un concert extraordinari fora d'abonament); el retorn a Barcelona del veteraníssim director britànic Sir Neville Marriner (19 d'octubre); un recital al piano, amb obres de Schubert i Debussy, de Daniel Barenboim (24 de novembre); la interpretació de la *Setena* de Beethoven amb Daniel Hope al violí (10 de febrer); la Gustav Mahler Jugendorchester, amb Daniel Harding de director i Christian Gerhaer de barítton (26 de març); el *Carmina Burana* de Carl Orff amb el Cor i l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu (27 d'abril), i un duel de "cinquenes", les de Mahler i Beethoven, comandat pel director italià Gianandrea Noseda (18 de maig).

L'Orquestra de Cadaqués, formació resident en les temporades, més àmplies, que Ibermúsica realitza a Madrid, participarà en tres dels set concerts: posant-se a les ordres de Marriner i Noseda, i acompanyant Daniel Hope amb Jaime Martín, membre fundador de l'orquestra empordanesa, a la batuta.

Les entrades inclouen un abonament a preus que oscil·len entre els 139 i els 426 euros i es posaran a la venda aquest dilluns. ■

Barenboim deixarà la batuta i es posarà al davant del piano el 24 de novembre, amb obres de Schubert i Debussy ■ EFE

Josep Pons dirigirà el Cor i l'Orquestra del Liceu en la cantata 'Carmina Burana'

LA RAZÓN CATALUÑA

PAÍS: España
PÁGINAS: 44
TARIFA: 2797 €
ÁREA: 621 CM² - 60%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.:
E.G.M.: 10000
SECCIÓN: CATALUÑA

2 Abril, 2016

Nace el ciclo estable Bcnclàssics

Ibermúsica y la Orquesta de Cadaqués invitarán a Barenboim, Harding y Marriner en el Palau de la Música

Guillem Sans

El prestigioso Daniel Barenboim es uno de los principales invitados de esta nueva iniciativa musical

L. R. - Barcelona

Ibermúsica y la Orquesta de Cadaqués han creado el ciclo «estable y ecléctico» BCNclàssics que esta edición tendrá seis conciertos más uno extraordinario emplazados en el Palau de la Música, con nombres como Daniel Barenboim, Daniel Harding y Neville Marriner en sus filas.

El fundador de Ibermúsica, Alfonso Aijón, recordó ayer que entre 1997 y 1999 Ibermúsica ya celebraba un ciclo con este nombre en la Sala Oval del Mnac, que «no era exactamente el lugar». El ciclo nace «de forma estable y modesta» con vocación de tener unas próximas ediciones más ambiciosas que se vayan acercando a los 24 conciertos que tiene su homólogo en Madrid y que también, a la larga, conquiste otras salas. El director de la Orquesta de Cadaqués, Llorenç Caballero, remarcó que se trata de una propuesta «ecléctica de diferente estilos y formaciones» con el nexo común de la música clásica y con Cadaqués como columna vertebral.

LA PROPUESTA MUSICAL SE DEFINE COMO «ECLÉCTICA, DE DIFERENTES ESTILOS Y FORMACIONES»

ESTA INICIATIVA PRIVADA CUENTA CON UN PRESUPUESTO DE UNOS 425.000 EUROS

El ciclo empezará el 19 de octubre con el retorno del director Sir Neville Marriner y la Orquesta de Cadaqués; el 24 de noviembre Daniel Barenboim llegará con un recital de piano a base de Franz Schubert y Claude Debussy, y el 10 de febrero, Daniel Hope desplegará la Séptima de Ludwig van Beethoven con su violín junto a los de Cadaqués.

El domingo 26 de marzo el director Daniel Harding y el barítono Christian Gerhaher revivirán las obras de Hector Berlioz; el 27 de abril Josep Pons dirigirá al Coro y Orquesta del Liceu con «Carmina Burana», y el 18 de mayo la Orquesta de Cadaqués y la Sinfónica de Castilla y León se pondrán a las órdenes de Gianandrea Noseda con Beethoven y Mahler. También tendrá lugar un concierto fuera de ciclo el 2 de octubre con los Niños Cantores de Viena, llamado «Un viaje con Haydn» con diversas obras.

La aspiración de esta iniciativa privada, cuyo presupuesto es de unos 425.000 euros, es captar a un nuevo público con un enfoque diferente de la música clásica.

LA VANGUARDIA .cat

PAÍS: España
PÁGINAS: 2
TARIFA: 7560 €
ÁREA: 306 CM² - 27%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 141874
E.G.M.: 657000
SECCIÓN: SUMARIO

2 Abril, 2016

ÍNDEX

Internacional	3
Política	15
Opinió	24
Tendències	30
Necrològiques	34
Cultura	36
Cartellera	47
Esports	52
Economia	63
Anuncis classificats	67
PÀGINES	**104**

SUMARI

INTERNACIONAL

15-M a la francesa

Tant a París, amb una assemblea a la plaça de la República, com en 22 ciutats més de França el moviment juvenil contra la llei laboral intenta ocupar espais públics com a forma de protesta. **PÀGINA 15**

POLÍTICA

La pilota basca

Les enquestes apunten que els partits necessitaran negociacions i pactes a múltiples bandes per assegurar la governabilitat d'Euskadi. **PÀGINA 20**

EDITORIALS

Els temes del dia

La renovada amenaça nuclear que suposen els intents del règim de Corea del Nord i de l'Estat Islàmic d'aconseguir la bomba atòmica; i l'actitud del PP davant l'estancament polític espanyol. **PÀGINA 24**

OPINIÓ

Lliçons balcàniques

Carles Casajuana escriu sobre les possibles similituds entre Montenegro, un Estat de nova creació, i Catalunya, i arriba a la conclusió que, més enllà de les "enormes diferències de mida, de pes econòmic i cultural i de nivell de vida", tots dos territoris han tingut trajectòries històriques tan diferents que fan que no s'assemblin en res en l'actualitat. **PÀGINA 29**

TENDÈNCIES

L'accelerador ginebrí

Els físics del CERN busquen una nova partícula que, si existeix, seria la porta d'entrada a un territori inexplorat que els científics saben que ha d'existir però on encara no saben què hi trobaran. **PÀGINA 30**

viure

Els treballs i els dies

Tarragona intenta tranquil·litzar el Comitè Internacional dels Jocs Mediterranis, el president del qual, Amar Addadi, està de visita des de dijous a la ciutat amb una delegació internacional, davant els dubtes que planen encara sobre infraestructures clau quan només falten quinze mesos per a la cita esportiva.

El somriure de l'ambaixador

Ricardo *Chino* Darín brilla en la presentació de l'espai The Art Room, a la capella del convent dels Àngels de Barcelona.

CULTURA

Programació d'altura

Els responsables d'Ibermúsica presenten BCN Clàssics, un nou cicle de música clàssica al Palau de la Música que irromp amb cinc concerts orquestrals –tres dels quals amb l'Orquestra Cadaqués–, un concert extraordinari dels Petits Cantaires de Viena i un recital al piano de Daniel Barenboim. **PÀGINA 36**

ESPORTS

El circ romà

Els pilots espanyols Jorge Lorenzo i Marc Márquez s'han fet a la idea que hauran de suportar amb estoïcisme els xiulets que durant el campionat de MotoGP que comença a l'Argentina els dediquin els seguidors de l'italià Valentino Rossi. **PÀGINA 62**

ECONOMIA

Sucursals tancades

Els sindicats estimen que l'ajust que prepara la direcció de Banco Santander, que tancarà 450 oficines al llarg de l'any, pot afectar unes tres mil persones, cosa que suposaria acomiadar més d'un 12% de la plantilla actual a Espanya. **PÀGINA 64**

LA VANGUARDIA .cat

PAÍS: España
PÁGINAS: 38
TARIFA: 6720 €
ÁREA: 272 CM² - 24%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 141874
E.G.M.: 657000
SECCIÓN: CULTURA

2 Abril, 2016

CRÍTICA D'**ÒPERA**

Feliços mozartians

Rèquiem de Mozart

Obres: Adagio i rondo, K 617;Ària de Pamina *Ach ich fühl's* de *La flauta màgica,* K 620; Concert per a clarinet i orquestra, K 622; Obertura de *La clemenza di Tito,* K 621; *Rèquiem* en re menor, K 626
Intèrprets: Les Musiciens du Louvre: Chiara Skerath, soprano; Nicolas Baldeyrou, clarinet; Thomas Bloch, harmònica de vidre. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, dirigit per Josep Vila i Casañas
Director: Marc Minkowski
Lloc i data: Palau 100. Palau de la Música (29/III/2016)

ROGER ALIER

No es tracta dels automòbils del compositor, sinó de les obres que duen els últims números de catàleg de les seves obres, compostes a Viena en els seus últims mesos i que acaben en el 626 del *Rèquiem*. Una selecció interpretada amb rigor i formalitat per la coneguda orquestra Les Musiciens du Louvre amb el seu famós director, Marc Minkowski.

La primera peça, poc divulgada, inclou una harmònica de vidre en el conjunt de cambra, i per a molts va ser una veritable curiositat veure com Thomas Bloch feia sonar la sèrie de peces de vidre amb els dits molls per interpretar la part solista d'aquest *Adagio i rondo* poc divulgat per la seva evident raresa. Després, amb no gaire lògica, va sortir la soprano Chiara Skerath per cantar una pulcraària de Pamina de *La flauta màgica*, la darrera òpera de Mozart. Va ser especialment brillant la interpretació del concert de clarinet que el compositor va dedicar al seu amic (i una mica estafador) Anton Stadler, especialista en l'instrument que aleshores encara no coneixia gaire gent. Nicolas Baldeyrou va fer una exhibició de matisos i facultats (sobretot en el moviment lent) i la primera part va acabar *en beauté*.

La segona part va continuar amb l'obertura, tan bona com poc interpretada, de *La clemenza di Tito*, l'òpera que Mozart va estrenar a Praga per la coronació de l'emperador Leopold II (la dona del qual, espanyola, va qualificar l'obra de "porcheria tedesca", deixant testimoni de la seva ximpleria). I finalment va venir la peça gran, en la qual es van lluir els solistes, l'orquestra i sobretot el Cor de Cambra del Palau que dirigeix tant brillantment Josep Vila i Casañas.

Minkowski va conduir la sessió amb certes mostres de "dirigisme", imposant silenci quan la gent volia aplaudir una peça, i especialment en acabar el *Rèquiem,* per afegir-hi un *Ave verum* que el compositor va escriure a petició d'un sacerdot pocs mesos abans de morir, i que duu el número 618. Una jornada feliç per als mozartians de Barcelona, que no van faltar a la cita.●

LA VANGUARDIA .cat

PAÍS: España
PÁGINAS: 46
TARIFA: 4480 €
ÁREA: 181 CM² - 16%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 141874
E.G.M.: 657000
SECCIÓN: CULTURA

2 Abril, 2016

La 'passió' de la Simfònica del Vallès

Música

RAFA TINTORÉ

L'Orquestra Simfònica del Vallès interpreta avui la *Passió segons sant Mateu*, de Johann Sebastian Bach, al Palau de la Música, un concert que forma part de la cinquena gira anual de l'orquestra.

L'obra, segons el director de l'orquestra, Xavier Puig, significa "un punt central de la història de la música", ja que es tracta de "l'obra més extensa, pel que fa a mitjans, de Bach".

Puig considera que l'obra "dóna una visió subjectiva de l'evangeli plena a vessar de complexitat psicològica", un enfocament que va ser "de gran modernitat per a l'època en què la va compondre".

Malgrat la seva dificultat tècnica i escènica, el director assegura que realitzen una interpretació "no apta per a puristes", ja que l'objectiu és fer "una posada d'escena per al màxim nombre de persones possible i mirar de fer-la accessible".

A més, té "elements dignes de serial televisiu", transmetent les sensacions de "traïció, dolor, reconeixement de la culpa, compassió i paciència".

El concert és un dels més esperats de la gira d'aquest any, i té l'objectiu, diu Puig, de "donar significat a l'experiència cultural", mitjançant la "participació, coresponsabilitat, proximitat i sostenibilitat de projectes artístics entre diversos territoris".●

PASSIÓ SEGONS SANT MATEU. ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS. 18 HORES.

L'orquestra toca al Palau una de les obres més complexes del compositor alemany J.S. Bach

Atlántico DIARIO

PAÍS: España
PÁGINAS: 14
TARIFA: 336 €
ÁREA: 115 CM² - 19%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 2941
E.G.M.: 12000
SECCIÓN: VIGO

1 Abril, 2016

La Real Filharmonía de Galicia y Baiba Skride llenaron el teatro

REDACCIÓN. VIGO
localad@atlantico.net

El teatro García Barbón acogió ayer el cuarto concierto de la temporada de música clásica y el aforo de la sala volvió nuevamente a llenarse. En esta ocasión, la orquesta invitada fue la Real Filharmonía de Galicia (RFG) dirigida por Eduardo Portal y que contó con la presencia de la violinista Baiba Skride como solista invitada. El repertorio del recital corrió a cargo de obras de Beethoven, Schumann y Brahms.

Portal, invitado para dirigir la Real Filharmonía, está causando un gran impacto entre orquestas y público. Su debut con la Royal Philharmonic Orchestra fue sucedido por una triple reinvitación para la temporada 2014-2015, que incluía su debut en el Royal Albert Hall y dos giras por el Reino Unido, sin olvidar su regreso a la Orquesta de Cámara Sueca y a la Orquesta Sinfónica del Vallés, en su temporada del Palau de la Música de Barcelona.

La Real Filharmonía de Galicia, en el concierto de ayer. LANFOCO

Diari de Terrassa

PAÍS: España
PÁGINAS: 8
TARIFA: 280 €
ÁREA: 619 CM² - 54%

FRECUENCIA: Martes a sábados
O.J.D.: 4296
E.G.M.:
SECCIÓN: TERRASSA

1 Abril, 2016

La OSV lleva al Cultural "La Passió segons Sant Mateu"

Corales locales intervendrán en la representación de esta obra magna del barroco

Pamela Navarrete

La Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) protagoniza estos días una gira de Semana Santa que incluye nueve escenarios catalanes y la participación de quince formaciones corales locales, seis de ellas de carácter infantil (que se irán relevando en las diferentes citas.)

La obra escogida para acercar al público, en el que se describe como un "gran proyecto de país", es "La Passió segons Sant Mateu", de J.S. Bach. En el caso de la cita egarense (hoy en el Centre Cultural), participarán además de la OSV el Cor de Cambra Anton Bruckner, el Cor Ciutat de Mataró, el Cor de Veus Blanques del Conservatori de Terrassa y la Agrupació Coral de Matadepera. La orquesta estará dirigida por Xavier Puig.

La OSV apuesta desde hace cinco años por este proyecto "a gran escala", ofreciendo obras de gran formato por todo el territorio, y en concreto "las obras más representativas del repertorio sinfónico coral religioso", apuntalando la experiencia con "un modelo de gestión que parte de la iniciativa de la propia sociedad catalana", apunta Òscar Lanuza, gerente de la orquesta vallesana.

En la presentación del ciclo de música, protagonizado por la OSV en la sala egarense, Xavier Puig subrayó que "'La passió' es seguramente la obra culminante de la música barroca, de una gran complejidad musical y técnica." Al mismo tiempo, es "de las producciones más grandes y de las obras más largas" que existen.

Para las formaciones invitadas a participar en el proyecto -representando a un "fenómeno coral catalán" muy extendido- la experiencia es una auténtica "vivencia" (en palabras de Puig), no sólo por su complejidad, sino porque es una obra que precisamente tiene un alto componente participativo.

La Orquestra Simfònica del Vallès, durante un concierto.

ACTO LITÚRGICO

La OSV ha optado por trabajar en una versión "no musicológica, sino recuperando su espíritu como acto litúrgico." Por la "importancia de seguir el hilo argumental", la formación se ha planteado ofrecer la versión en catalán de algunos de los textos (la obra tiene partes recitadas y cantadas): "Lógicamente los coros son en alemán, pero intentamos incluir una pequeña declamación resumiendo lo que se dice. La vivencia de la gente necesita de la comprensión", asegura el director.

La egarense Montserrat Cadevall, presidenta de la FCEC - Federació Catalana d'Entitats Corals y de la Agrupació Coral Matadepera, aseguró en la presentación que "para las corales siempre es un sueño poder trabajar con orquestas", y que "siempre es un reto trabajar con un repertorio quizás más complejo." Por ese motivo, el coro (que también estará en el Palau de la Música mañana, en un gran concierto junto a los otros coros participantes), ha estado "trabajando mucho" y realizando ensayos extra para la ocasión.

LA CITA

- **Lugar** Centre Cultural Terrassa
- **Hora** Hoy, a las nueve de la noche
- **Precio** 25 €

el 3 de vuit

PAÍS: España
PÁGINAS: 42
TARIFA: 624 €
ÁREA: 710 CM² - 80%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.: 2646
E.G.M.:
SECCIÓN: COMARQUES

1 Abril, 2016

ENTREVISTA

Xavi Gonzàlez

Arnau Tordera

VEU I GUITARRA DEL GRUP OBESES

"Aquell 'Regala petons' va transcendir el llindar de l'èxit i és cert que va ser una cançó que ens va acostar més públic que ha trobat en nosaltres un repertori atractiu i sincer."

Obeses s'ha convertit en un dels grups de referència de la música pop-rock del nostre país. Format l'any 2010 a Tona, aquest diumenge, a les 7 de la tarda, actua a l'auditori municipal de Vilafranca on presenta el seu tercer disc *Monstres i princeses* després de *Zel* (2013) i *Obesisme il·lustrat* (2011). Mai Obeses havia dit tantes coses i les havia dit d'una manera tan personal i exclusiva. Un darrer disc amb rock and roll, disco, rumba, pop funk, pasdoble, electrònica, simfònica i una infinitat d'elements més que no tindrien cap mena de connexió si no fos perquè Obeses s'ha atrevit un cop més amb allò impossible. El 3d8 ha parlat amb el líder del grup, l'eclèctic Arnau Tordera.

La ironia continua amb aquest tercer disc del grup?

Evidentment res en Obeses és global i abraça totes les peces. En el tercer disc hi és present en algunes de les cançons com també en d'altres no n'hi ha ni una pinzellada. És cert que en algunes peces utilitzem el doble joc de la comprensió dual de la possibilitat irònica. No hi renunciem en absolut sinó que simplement l'utilitzem quan ens ve de gust i en els temes que creiem més oportú.

El Nadal del 2013 aquell *Regala Petons* va irrompre en un gran èxit del grup?

La veritat és que va ser una oportunitat extraordinària i sempre agrairem moltíssim que la gent de TV3 confiés en un grup relativament desconegut com érem nosaltres. Vam aconseguir demostrar que podíem crear una cançó que, m'atreviria a dir, és un nou clàssic del repertori nadalenc autòcton perquè afortunadament, i per sorpresa nostra, cada any rebem moltíssims correus d'escoles i corals que la interpreten. Va ser una peça que va transcendir el llindar de l'èxit que teníem llavors. Però afortunadament Obeses no s'acaba amb aquesta peça i hem demostrat que el nostre repertori té molt d'encant per la gent i el nostre públic, però és cert que aquella cançó ens va acostar més gent que finalment a trobat en nosaltres un repertori molt atractiu i molt sincer.

Pa amb tomàquet, botifarra amb seques... m'hi falta en aquest darrer treball la crema catalana o l'escudella i carn d'olla?

L'univers gastronòmic sempre ha estat latent a Obeses i gairebé hi havia un imperatiu de culminar el que és pròpiament l'àpat. En el nostre primer disc vam presentar un primer plat, vam seguir amb un segon i ara faltaven unes postres per acabar. *Nata muntada* amb tot el joc suggestiu que ofereix ens va semblar que era una possibilitat molt atractiva pel nostre públic a qui també li agrada jugar amb la ironia i descobrir peculiaritats de les lletres.

Qui pareix les lletres d'Obeses?

Tant les lletres com la música són obra d'un servidor. Procuro que estiguin absolutament connectades amb la fórmula de la cançó contemporània amb lletra i música que miro de no separar mai. Concebre-les com una cosa unificada i pensar que la lletra i la música es fan absolutament connectades i que el valor de l'obra final recau en com es relacionen aquests dos elements.

I com s'ho fa per tenir tants registres de veu?

Bé. La veritat és que sempre he dit que és una cosa extraordinària de la meva veu. Això és una possibilitat que pot fer qualsevol veu masculina, però també és ben cert que moltíssims cantants es limiten a un registre vocal molt reduït segurament per desconeixement o falta d'atreviment, potser. En canvi, jo sempre he explorat més possibilitats per fer brillar un instrument com és la veu. Sóc un defensor de considerar-la com a tal i ho veig com un imperatiu artístic dotar-la de la mateixa importància que tenen la resta d'instruments.

"No renunciem a la ironia en les nostres lletres simplement l'utilitzem quan ens ve de gust i en els temes que creiem més oportú."

Com va ser l'experiment de gravar amb la banda Municipal de Barcelona?

Un premi increïble per nosaltres. El més paradoxal d'aquesta història és que la idea va sorgir d'ells mateixos que estaven buscant un grup de música moderna per fer un concert conjunt i resulta que entre ells hi havia uns quants músics que eren seguidors d'Obeses. Van venir a un concert nostre i ens van fer una proposta que va tirar endavant i va ser fantàstic perquè de fet va ser la presentació de *Monstres i Princeses* en un súper format amb una vuitantena de músics en directe. Arran d'aquella fantàstica experiència que la vam anomenar *Obeses 3D* també el vam fer amb les bandes municipals de Lleida i Manresa i properament ho farem amb les bandes municipals de Vic, Girona i Badalona.

Arnau Tordera és qui pareix les lletres i la música del grup osonenc Obeses | 3D8

I la darrera participació en el Mercat de Música Viva de Vic?

Per nosaltres va ser una de les nits importantíssimes en la nostra trajectòria. Vam estar molt contents que sorgís aquesta possibilitat perquè veníem de tocar al gran escenari osonenc després de tres discos i per tant hi havia una consolidació de la nostra proposta. Per sorpresa vam ser el primer grup de la nit i abans de començar la plaça ja estava col·lapsada de gent. Va ser d'aquelles nits perfectes on hi ha una comunicació absoluta amb el públic i per nosaltres va ser un privilegi ser en aquell escenari.

A Vilafranca veniu a presentar el vostre darrer treball?

El concert girarà al voltant del treball *Monstres i Princeses* però evidentment amb tres discos i amb una trajectòria que ja comença a tenir una certa solidesa, i per tant hi ha peces que són icòniques dins el nostre repertori, no ens tanquem d'oferir al nostre concert com a *caramel* altres peces potser per reivindicar aquelles que en el seu moment van quedar una mica més apartades o no van ser tan conegudes.

Hi ha un dels temes d'aquest darrer treball que a més d'un l'ha frapat com és *La dotzena campanada*. Suposo que entrarà en el repertori de diumenge?

I tant que sí. És una peça important en el nostre darrer treball. En directe la versió és especialment elaborada i s'aconsegueix la mescla del minimalisme i el detall del preciosisme amb la potència de la tornada. A mi personalment m'agrada moltíssim. Espero que el públic vilafranquí i penedesenc pugui gaudir del nostre concert aquest diumenge perquè el directe és una altra manera d'entendre la música d'Obeses.

"L'univers gastronòmic sempre ha estat latent en Obeses i gairebé hi havia un imperatiu de culminar el que és pròpiament l'àpat. En el nostre primer disc vam presentar un primer plat, vam seguir amb un segon i ara tanquem amb les postres."

Té el component propi que li dóna aquell encant i aquella vivència única.

La manera de vestir té a veure amb la personalitat d'un?

Evidentment la projecció visual o estètica d'un inevitablement es relaciona una mica amb el seu jo interior. Obeses és un grup paradoxal en aquest sentit perquè cadascú de nosaltres som personatges absolutament diferents i segurament per això la nostra música és com és i també ho manifesta la nostra posada en escena i la nostra vestimenta, sens dubte que sí.

El futur del grup per on passa i quan una actuació al Palau de la Música?

Ara tenim uns mesos ben plens de concerts fins a l'octubre amb la nostra gira tant en el format de quartet com en el format concert simfònic. Pel desembre estem preparant un espectacle de teatre musical centrat en la figura de Verdaguer i la seva obra, tot un esdeveniment en què s'han involucrat grans intel·lectuals d'Osona. Amb moltes ganes de fer aquest projecte que serà molt diferent del que fins ara hem fet. I pel gener que ve evidentment nou disc i, del tema del Palau, *(riu)* segueix sent una fita que espero ansiosament veure complerta algun dia.

URBAN

PAÍS: España
PÁGINAS: 11
TARIFA: 145 €
ÁREA: 52 CM² - 10%

FRECUENCIA: Semanal
O.J.D.:
E.G.M.:
SECCIÓN: SUPLEMENTO

1 Abril, 2016

barcelona

LOS REFUGIADOS

¿DÓNDE? CASA DE VALÈNCIA
¿QUÉ? CICLO DE DOCUMENTALES
¿CUÁNDO? 1 Y 8 DE ABRIL A LAS 20 H. Y EL 9 A LAS 18,30 H.

Ciclo de cine documental para dar a conocer la realidad de las personas refugiadas en la sociedad. Se proyectarán cuatro documentales.

ANNE-SOPHIE MUTTE

¿DÓNDE? PALAU DE LA MÚSICA
¿QUÉ? CONCIERTO
¿CUÁNDO? 1 DE ABRIL, 20:30H.

REVISTA MUSICAL CATALANA

Crítica

L'Orquestra Camera Musicae, d'aniversari

Redacció on 31 març, 2016 / Comments closed

© Martí E. Berenguer

IV TEMPORADA DE L'ORQUESTRA CAMERA MUSICAE. Cor Jove de l'Orfeó Català. Núria Rial, soprano. Àngel Òdena, barítion. Dir.: Tomàs Grau. Obres de Fauré i Txaikovski. **PALAU DE LA MÚSICA. 6 DE MARÇ DE 2016.**

Per Mila Rodríguez Medina

L'any 2006 naixia a Tarragona una de les orquestres més estables actualment a Catalunya, l'Orquestra Camera Musicae, i des d'aleshores han passat deu anys d'una tasca conscienciosa en la promoció dels talents musicals a Catalunya, sigui des de la seva mateixa formació o bé d'artistes convidats als seus concerts, representants sempre de la millor generació del país. Han passat deu temporades en les quals ha esdevingut un símbol musical recognoscible i reconegut pel públic català, especialment des de la temporada 2008-09, quan l'Orquestra Camera Musicae va començar la seva pròpia temporada de concerts, amb caràcter estable, en la qual compagina el repertori clàssic amb la descoberta de noves obres i de nous compositors. Aquesta temporada, de fet, es desenvolupa des de l'any 2012 al Palau de la Música Catalana i allà l'orquestra es vestia de gala el 6 de març passat per a la celebració del seu desè aniversari, amb la incomparable Sala de Concerts del Palau plena d'un públic que estima la seva orquestra.

© Martí E. Berenguer

L'orquestra va interpretar el *Requiem* de Fauré amb un convidat també molt estimat, el Cor Jove de l'Orfeó Català. Potser hi estem acostumats, però mai no ens hauria de deixar de sorprendre el talent d'aquest cor. Cantaires entre els 16 i 25 anys, en una formació en constant renovació, però que no perd mai l'excel·lència com a punt de partida. Com és habitual en les seves actuacions, quan el Cor comença a cantar, esdevé protagonista total del concert. L'inici del *Requiem* va ser

impecable i el “Sanctus” va emocionar tot l’auditori. Hi ha una gran alegria i a la vegada una serietat inesperada en una formació tan jove darrere la qual sempre s’endevina la preparació de la direcció còmplice i escrupolosa d’Esteve Nabona. El Cor Jove es va saber entendre, a més, amb el director de l’Orquestra Camera Musicae, Tomàs Grau, al capdavant d’aquest concert que a més oferia una molt bona interpretació de la soprano Núria Rial i el barítón Àngel Òdena com a solistes, especialment en el cas de la cantant.

La segona part era dedicada a la *Simfonia núm. 4* de Txaikovski, en la qual van destacar especialment els solistes de clarinet, flauta i fagot. Una gran secció de vent, la de l’Orquestra Camera Musicae. El director titular i artístic en va saber presentar una interpretació correcta amb un molt bon tancament a l’*Allegro con fuoco* del “Finale”. Però sobretot l’orquestra va sorprendre amb el *pizzicatto* del tercer moviment, amb una secció de corda extraordinària.

Apareixia una frase molt definitòria d’aquest aniversari en els agraïments del programa de mà, que deia així: *“Un agraïment molt especial a les famílies i amics de l’Orquestra pel seu suport i acompanyament en aquests primers deu anys fent música al vostre costat.”* Doncs això, moltes felicitats i el desig de deu anys més per a una orquestra tan de casa nostra.

G+1 0 Like 40 Tweet

Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved
Outspoken theme *by* Wpshower